

[Nøhr.]

Maade end gennem Kommunehjælp. Og Venstre er jo ydermere kommet i den Situation, at dets Konkurrent ude i Landkommunerne, Det frie Folkeparti, har vist større Forstaaelse i dette Spørgsmaal og har sluttet sig til Aldersrentegrænsens Nedsættelse. Jeg forstaaer, at det ikke mindst er af Hensyn hertil, Venstre har fundet det nødvendigt at søge at besmykke sin Stilling, men det vil ikke lykkes for Partiet.

Jens Thomsen: Jeg skal ikke sige mange Ord, men det ærede Medlem Hr. Villumsen fremsatte en Udtalelse, som jeg ikke synes kan staa upaataalt. Det ærede Medlem udtalte, at Landbruget havde stødt Arbejdskraften fra sig. Det er jo saa urigtigt, som noget vel kan være. Jeg vil gerne rette det bestemte Spørgsmaal til det ærede Medlem Hr. Villumsen, om han har den Opfattelse, at den Højkonjunktur, der er raadende i Byerne, skyldes Forhold udefra. Efter min Mening skyldes den ene og alene Regeringens Politik, og lige saa fuldt skyldes de ganske utilfredsstillende Arbejdsvilkkaar, Landbruget har, Regeringens Politik. For mig er der ingen Tvivl om, at hvis der var Frihed baade med Hensyn til Udførsel og Indførsel, saa vilde det være Landbruget, der stod bedst, saa vilde det være Landbruget, der kunde betale de bedste Lønninger og de bedste Udbytter, men paa Grund af den Politik, der er ført, er Forholdet blevet lige det omvendte: der er blevet Højkonjunktur i Byerne og Fattigdom paa Landet. For mig er der ingen Tvivl om, at hvis Regeringen vilde arbejde paa at give Landbruget lige Arbejdsvilkkaar med de andre Erhverv, vilde Arbejdsløsheden i høj Grad aflastes, og jeg beklager i hvert Fald meget, at man ikke ønsker at gaa den Vej.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Søren P. Larsen: Jeg vil over for det ærede Medlem Hr. Nøhr kun sige, at jeg har ikke misbrugt den Udtalelse, Borgmester Viggo Christensen fremsatte paa Mødet i „Folkets Hus“ paa Enghavevej. Jeg tror, at Fortrykket i Morgen vil vise, at min Udtalelse faldt saaledes, at i samme Øjeblik man udvider Kredsen af de understøttede ved at overføre endnu 5 Aargange, vil Muligheden for at bedre Vilkkaarene for de enkelte Aldersrentenydere være forringet, og det var vist det, Borgmester Viggo

Christensen tænkte paa, da han sagde, at det var egentlig ingen Lykke for et Folk, at man skulde skride til Nedsættelse af Aldersrentegrænsen fra 65 til 60 Aar.

Dernæst vil jeg sige til det ærede Medlem, at det er jo en ganske god Matematik, det ærede Medlem forkynder, naar det ærede Medlem siger, at Tallene er rigtige nok, men det er Grundlaget, der er usikkert. Ja, saa kan man jo nok stille Regnestykker op, men naar selve Udregningsgrundlaget er usikkert — og det er usikkert paa dette Omraade —, saa betyder det ikke saa meget. Derfor forstod jeg saa udmærket godt, at det ærede Medlem var inde paa, at det ikke var sikkert, at det lige akkurat blev de Tal, som man opererede med i Forslaget. Det behøver vi ikke at tvistes om, for Erfaringerne fra de senere Aar har vist, at paa disse Omraader har Overskrivelserne været væsentlig større, end man havde tænkt sig.

Dernæst vil jeg sige, at jeg har ikke hverken i min første eller min sidste Replik halet i Land. Jeg tog, da jeg i Eftermiddags første Gang havde Ordet, mit Udgangspunkt i dette, at nu skal de sociale Love trykkes op igen, og ved denne Optrykning fremtræder Socialloven paa 4 væsentlige Punkter i en helt anden Skikkelse, end Tilfældet var i 1933.

Det ærede Medlems Paastand om, at Venstre er blevet et antisocialt Parti kan jeg afvise, og denne Afvisning kan jeg motivere dermed, at der røres jo ikke ved selve Sætserne i Alders- og Invaliderentelovgivningen, og de Forhøjelser af de skønmæssige Tillæg, der er Tale om, har vi ikke stillet Forslag om at gaa imod.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen har Ordet for en kort Bemærkning.

Knud Kristensen: Det ærede Medlem Hr. Villumsen vilde drage en Sammenligning mellem Arbejdsløsheden under Venstres Regeringer og socialdemokratiske Regeringer. Jeg skal dervedfor sige, at der er den afgørende Forskel, at Arbejdsløshedstallet i Regelen har været størst i Begyndelsen af Venstres Regering, men det er steget under den socialdemokratiske Regeringstid. Saadan var det fra 1925 til 1927 og saadan har det været fra 1929 til 1937. Det ærede Medlem begyndte først ved 1933, men det ærede Medlem kan vel nok erindre, at det ikke var paa det Tidspunkt, den nuværende Regering traadte til.

I Anledning af det ærede Medlem Hr.